

Havfrue skolen

Alle ombord!

LUCY COURTENAY

ILLUSTRERET AF SHEENA DEMPSEY

GRATIS LÆSEPROVE

“Til alle
børn, der
elsker
havfruer!”

Havfrue skolen

Martha Brus glæder sig helt vildt! Hun og alle vennerne på Havfrueskolen skal på skoleudflugt til dronning Maretas slot. Martha er glad for, at moster Christabel tager med på turen, men måske har hun glædet sig for tidligt? Christabel er jo kendt for at være den frækkeste havfrue, der har gået på skolen ... Og snart viser det sig, at hun ikke er den eneste, der laver ballade! Kan Martha og hendes venner mon forhindre skoleudflugten i at gå helt i vasken?

Forlaget Bolden

Næste dag vågnede Martha med en mave, der boblede af spænding. Som om der var en lille fisk, der svømmede rundt i hendes mave og forsøgte at undslippe. I dag var dagen, hvor hun skulle se dronning Maretas slot med dets funklende krystalvinduer, berømte koralhaver og

underskønne gavebutik! Hun skyndte sig ud på

badeværelset for at vaske sit ansigt og skrubbe sin hale med en havsvamp, indtil den skinnede. Så tog hun sin skoletrøje på, børstede sit hår halvtreds gange – hun var for spændt til at gøre det hundrede

gange, som hun burde gøre – samlede det med en perle-hårelastik og svømmede ud i køkkenet.

Alt var mørkt.

”Mor?” kaldte Martha og tittede ind i mørket.

”Helmer?”

Helmer flød søvnigt ud af sit hul i loftet og tændte for sit lys.

Martha kastede et blik på det tomme spisebord.

”Mor!” råbte hun. ”Vi kommer for sent!”

Der lød en forfærdelig stønnen fra Daphnes soveværelse. Martha svømmede ned ad gangen, og Helmer fulgte efter med sit dinglede lys.

”Har du det godt?” spurgte Martha og stak hovedet ind i soveværelset.

Daphne lå i sengen. Hendes ansigt havde samme farve som gårsdagens karryret. ”Har det ikke ... godt,” kvækkede hun.

Panikken greb Martha. ”Men vi har jo skoleudflugt i dag,” sagde hun.

Daphne stønnede igen. Der lød en væmmelig

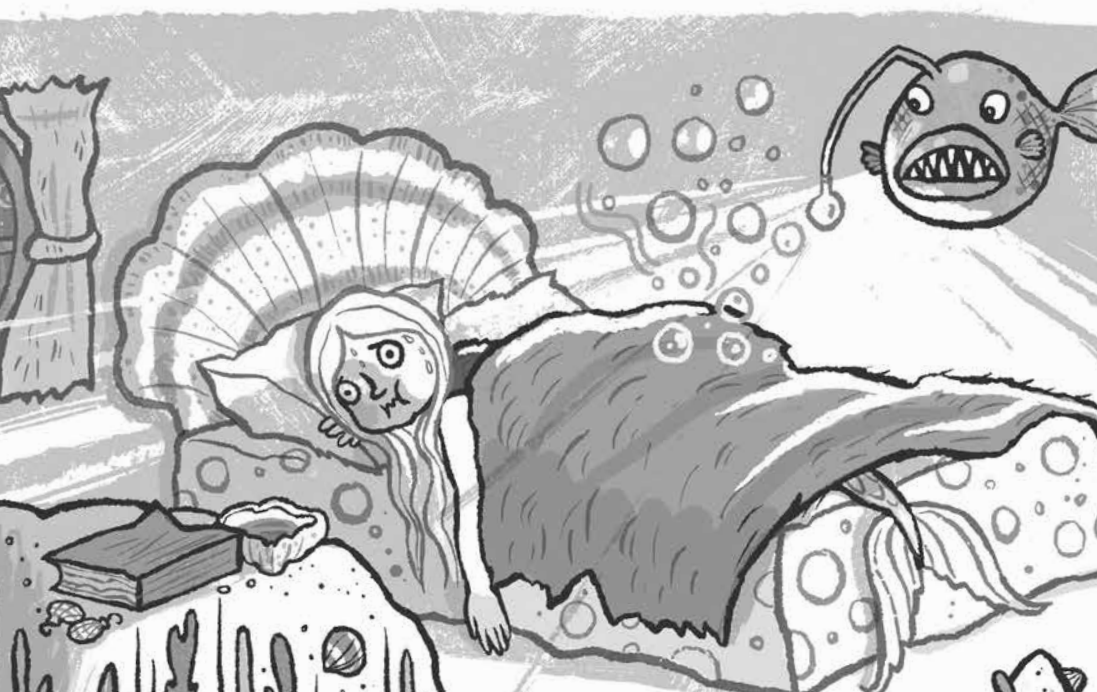
pruttelyd efterfulgt af en ubehagelig lugt. En sky af grønlig bobler svævede op imod grottens klippeloft. ”Undskyld, min skat,” gispede hun. ”Men jeg tror altså ikke ... Urgh ...”

Christabel dukkede op i døren til Daphnes soveværelse. Hun gabte og strøg sig over håret.

”Moster Christabel, hvad er der galt med mor?” spurgte Martha.

”Algeboller i sandkarry,” svarede Christabel og rynkede på næsen. ”Daffy, din stakkel. Jeg har jo sagt, at helsekost ikke er godt for dig.”

”Jeg har det forfærdeligt,” stønnede Daphne.

”Du lugter også forfærdeligt,” sagde Christabel.
”Lad os åbne et vindue. Et par pift parfume ville heller ikke skade.”

Martha blev urolig. ”Men ... hvad så med min udflugt?” spurgte hun.

Daphne satte sig op i sengen. Hendes øjne var blodskudte og trætte. ”Jeg er virkelig ked af det, Martha,” sagde hun. ”Men jeg kan altså ikke tage med.”

”Du spiste jo ikke det der stads,” trøstede Christabel og lagde en arm rundt om Marthas skuldre. ”Du kan stadig besøge slottet.”

Tårerne vældede op i Marthas øjne. ”Men det skulle være en sjov tur med mor ...” begyndte hun. ”Og vi skulle ... vi skulle på udflugt sammen ...”

”Så, så,” sagde Christabel, mens Martha brød ud i gråd. ”Måske kunne jeg tage med i stedet? Jeg ved godt, at jeg ikke er din mor, men jeg kan være ret godt selskab. Og jeg har ... lidt mere fritid i øjeblikket.”

Martha tørrede sine øjne. ”Men du sagde, at skoleudflugter ikke var noget for dig.”

”Men min niece er VIRKELIG noget for mig,” sagde Christabel. ”Og det går jo ikke, at du græder. Gråd laver skjolder på huden.”

Martha slog armene om livet på sin moster.

”Tusind tak!” udbrød hun. ”Men er du sikker på, at du ikke skal et eller andet vigtigt? Du har jo dit radioprogram og alt dit arbejde.”

Daphne pruttede igen, denne gang utroligt højt. Helmer bakkede langsomt ud af soveværelset.

”Hvad kan være mere vigtigt end at slippe væk fra denne forfærdelige stank?” sagde Christabel. ”Jeg sender en kammusling til studiet og udskyder dagens optagelse. Daffy-skat, kan du klare dig alene?”

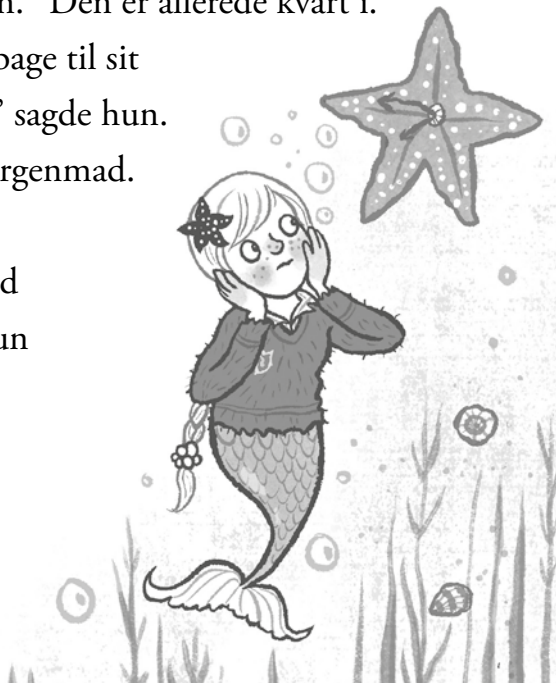
Daphne viftede svagt med sin ene hånd. ”Jeg klarer mig,” sagde hun. ”Tag nogle sandkroner fra muslingen i køkkenet til gavebutikken, Martha. Glem nu ikke at se nøje på arkitekturen ... Urgh ...”

Christabel lukkede forsigtigt døren til soveværelset. ”Jeg må hellere gøre mig klar, ikke?” sagde hun.

Martha kastede et blik på søstjerneuret i køkkenet. ”Vi skal være på skolen klokken kvart over morgensøstjerne,” sagde hun. ”Den er allerede kvart i.”

Christabel svømmede tilbage til sit soveværelse. ”Masser af tid,” sagde hun. ”Svøm ud og spis noget morgenmad. Jeg er klar om to minutter.”

Martha hældte en skålfuld Koral Knas op og spiste. Hun børstede sine tænder. Hun

tog sin madpakke ud af køleklippen – bestående af tre tangwraps, en flaske algejuice og en pakke søgurker – og puttede den i sin taske. Hun kildede køkkenmuslingen, så den åbnede sin skal og lod hende tage to sandtyvere ud. Hun tog en varm drik med ind til sin mor og kyssede hende farvel. Og så satte hun sig ned på en taburet og ventede på sin moster.

Da søstjerneurets visere bevægede sig op mod toppen, svømmede Christabel ud af sit værelse. Hun så ud på præcis samme måde, som da hun svømmede IND på sit værelse.

”Har du ikke klædt om endnu?” spurgte Martha.

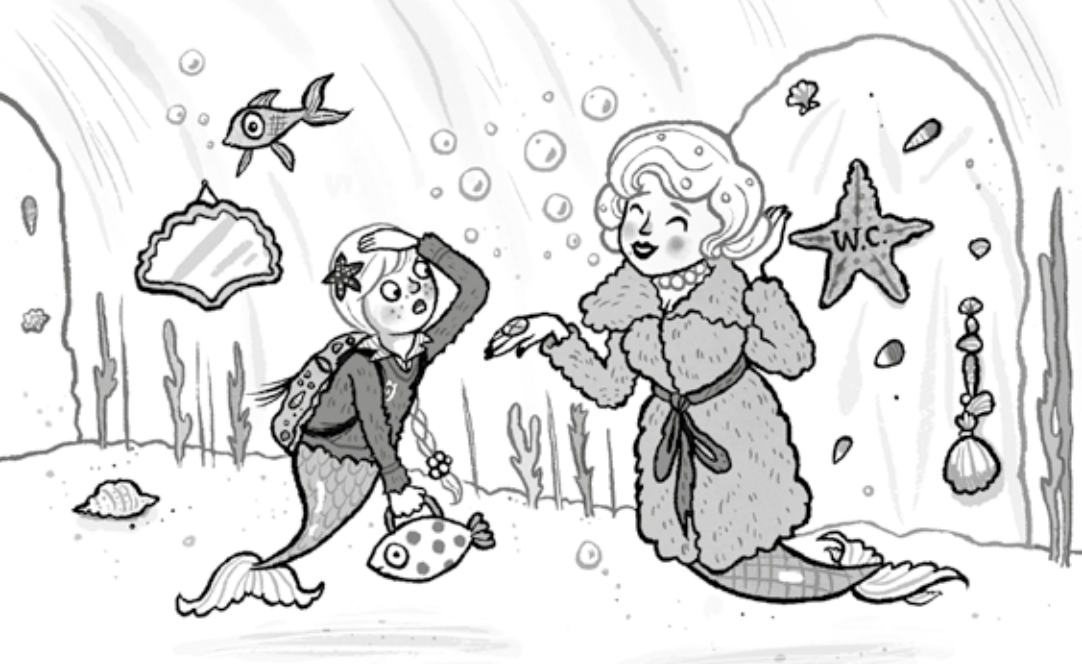
”Jeg har det hele under kontrol,” sagde Christabel.

”Har du set min ansigtscreme med havbundsmudder?”

”Men, moster Christabel ...” begyndte Martha.

Christabel svømmede ud på badeværelset og lukkede døren. Martha ryddede op i køkkenet for ikke at bekymre sig om tiden. Måske skulle hun bare tage af sted uden sin moster? Det var virkelig ved at blive sent, og Sølinda Fosse gik utroligt meget op i punktlighed ...

Christabel sejlede ud af badeværelset, mens søstjerneurets visere krøb hen imod fem over. Hår og makeup var perfekt, men hun var stadig iført sin morgenkåbe af sømos. ”Bare lige en ting til ...” sagde hun.

”Som tøj for eksempel?” pointerede Martha.

Christabel viftede med en finger. ”Jeg skal bare bruge en lillebitte smule tid mere til at finde min yndlingsjakke i søsilke.”

”De tager af sted uden os!” råbte Martha, da Christabel forsvandt ind på sit værelse.

”Det er utroligt vigtigt at kunne fremvise et elegant

udseende over for mine fans,” råbte Christabel tilbage.
”Jeg kan ikke svømme ud uden at se fantastisk ud.”

Klokken ti over morgensøstjerne flød Christabel ud af værelset og strøg en hånd gennem håret, mens hun betragtede sig selv i entréens krystalspejl. Så tog hun et par enorme koraløreringe på, gav Gæsling snor på, greb sin perlebesatte håndtaske og drejede et par gange rundt om sig selv.

”Hvordan ser jeg ud?” sagde hun.

”Du ser ud TIL AT KOMME MEGET FOR SENT,” svarede Martha vredt.

”Jeg sender lige en hurtig kammusling til studiet,” sagde Christabel og rodede i sin taske.

”Kan du ikke gøre det på vej derhen?” bønfuldt Martha hende.

Lagunen summede af den tidlige morgentrafik. En stime af havaborrer skabte en flaskehals, og vandet blev

pisket op af utålmodige haler. Besked-kammuslinger skød gennem det glitrende vand. Martha møvede sig gennem masserne og trak Christabel efter sig.

”Det er Christabel Brus!” hvinede en mørkhåret havmand med tre tigerfisk i snor. ”Christabel, jeg *forguder* dig. Må jeg få din autograf?”

”Jamen naturligvis ...” begyndte Christabel.

”Desværre,” sagde Martha bestemt og greb sin mosters hånd. ”Ikke i dag.”

Endelig fik Martha øje på Skoleklippen forude. Hun svømmede til og kunne nu se hele sin klasse flyde omkring en enorm hvalhaj i nærheden af skolens hovedindgang.

En bebrillet blæksprutte så i hendes retning med rynket panden. ”For sent, Martha Brus!” sagde Rita Rislen. ”Typisk!”

